

МАРК-АНТОАН ДЪО СЕНТ-АМАН ЛУЛАТА

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

*Приседнал върху пън, в ръката взел лула,
печално гръб опрял на старата камина,
очи в земята впил, разбирам: със мнозина
и аз съм оцетен от орис твърде зла.*

*Надеждата ми все без полза е била —
у мене блян след блян подхранва без причина,
та император в Рим по гордост да надмина
и сякаш в миг такъв израстват ми крила.*

*Но щипката тютюн на пепел щом превърна,
в предишния си свят съм длъжен да се върна,
повтаряйки си пак горчивите слова:*

*признавам, все едно на мене ми изглежда
да пушиш или пък да вярваш на надежда,
дим само е това, а вятър — онова.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.